ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu složený z předsedy Mgr. Radovana Havelce a členů JUDr. Lubomíra Ptáčka, JUDr. Renáty Golkové, JUDr. Olgy Pouperové, JUDr. Martina Vychopeně a JUDr. Pavla Klaila projednal v ústním jednání dne 26. 6. 2019 a 23. 7. 2019 návrh **předsedkyně Okresního soudu v Děčíně** na zahájení kárného řízení ze dne 23. 8. 2018, sp. zn. Spr 750/2018, proti **Mgr. R. B.,** předsedovi senátu Okresního soudu v Děčíně, a rozhodl

takto:

Mgr. R. B., nar. X,
předseda senátu Okresního soudu v Děčíně

I.

se podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

zprošťuje

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom,

že

v rozporu se zákonnými povinnostmi soudce chovat se tak, aby se zdržel všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce, nejméně 5. 3. 2018 v základní škole, se dopustil jednání, spočívajícího v tom, že násilím odvedl svou plačící dceru E. B. ze třídy v průběhu vyučování, přestože se třídní učitelka snažila s ním domluvit na vhodnějším a přijatelnějším způsobu chování, zejména vůči jeho dceři E., kdy jeho reakcí bylo pouze sdělení, že má v daném týdnu dceru ve střídavé péči a může si jí odvést, přičemž po tomto incidentu nebylo možno pokračovat ve výuce, protože třídní učitelka i žáci byli silně rozrušeni,

neboť skutek, pro který se vede toto řízení, se nestal.

II.

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

u z n á v á v i n n ý m , ž e

zaviněným porušením svých povinností:

a) v trestní věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 23 T 1/2015, poté kdy byl ve věci dne 10. 11. 2017 vyhlášen odsuzující rozsudek, a poté kdy byla lhůta k vyhotovení rozhodnutí prodloužena do 31. 1. 2018, odevzdal dne 31. 1. 2018 vedoucí trestní kanceláře jako vyhotovené rozhodnutí, v němž kromě odpovídajícího výroku o vině a trestu použil odůvodnění z jiného rozsudku. Poté, kdy byl rozsudek v systému ISAS vyznačen jako vyhotovený a spis byl předán zapisovatelce k vypravení, bez vyznačení dalšího pohybu spisu v elektronickém systému vzal spis do své kanceláře, a rozsudek včetně odpovídajícího odůvodnění vyhotovil a předal zapisovatelce k vypravení až dne 12. 4. 2018, poté kdy dozorující státní zástupce vedení soudu dne 10. 4. 2018 upozornil na to, že dosud neobdržel písemné vyhotovení rozsudku a vedením soudu bylo ověřeno, že rozsudek dosud, ač vykazován jako vyhotovený, nebyl vypraven, čímž kromě zjevného podvodného jednání, pokud jde o vykázání nevyhotoveného rozhodnutí, způsobil v dané věci nedůvodný průtah při jeho vyhotovování nejméně v době od 1. 2. 2018 do 12. 4. 2018,

b) v trestní věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 23 T 173/2013, poté kdy byl ve věci dne 18. 12. 2017 vyhlášen rozsudek a lhůta k písemnému vyhotovení rozsudku byla prodloužena do 18. 3. 2018, odevzdal dne 29. 3. 2018 vedoucí trestní kanceláře jako vyhotovené rozhodnutí, v němž kromě odpovídajícího výroku o vině a trestu použil odůvodnění z jiného rozsudku. Poté, kdy byl rozsudek v systému ISAS vyznačen jako vyhotovený a spis byl předán zapisovatelce k vypravení, vzal spis bez vyznačení dalšího pohybu spisu v elektronickém systému do své kanceláře, a ke dni 26. 6. 2018, kdy proběhla pod sp. zn. Spr 655/2018 prověrka věcí vyřízených v jeho senátu, rozsudek nebyl fakticky vyhotoven, čímž kromě zjevného podvodného jednání, pokud jde o vykázání nevyhotoveného rozhodnutí, způsobil v dané věci neodůvodněný průtah při jeho vyhotovování nejméně v době od 30. 3. 2018 do 26. 6. 2018,

c) v trestní věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 23 T 77/2013, poté kdy byl ve věci dne 11. 9. 2017 vyhlášen rozsudek a lhůta k písemnému vyhotovení rozsudku byla prodloužena do 15. 12. 2017, odevzdal dne 29. 12. 2017 vedoucí trestní kanceláře jako vyhotovené rozhodnutí, v němž kromě odpovídajícího výroku o vině a trestu použil odůvodnění z jiného rozsudku. Poté, kdy byl rozsudek v systému ISAS vyznačen jako vyhotovený a spis byl předán zapisovatelce k vypravení, bez dalšího vyznačení pohybu spisu v elektronickém systému vzal spis do své kanceláře, a ke dni 26. 6. 2018, kdy proběhla pod sp. zn. Spr 655/2018 prověrka věcí vyřízených v jeho senátu, rozsudek nebyl fakticky vyhotoven, čímž kromě zjevně podvodného jednání, pokud jde o vykázání nevyhotoveného rozhodnutí, způsobil v dané věci

neodůvodněný průtah při jeho vyhotovování nejméně v době od 30. 12. 2017 do 26. 6. 2018,

d) v trestní věci vedené u Okresního soudu v Děčíně pod sp. zn. 23 T 106/2010, poté kdy bylo ve věci dne 27. 10. 2017 vyhlášeno rozhodnutí o zastavení trestního stíhání a lhůta k písemnému vyhotovení rozhodnutí byla prodloužena do 31. 1. 2018, odevzdal dne 31. 1. 2018 vedoucí trestní kanceláře jako vyhotovené rozhodnutí, v němž kromě odpovídajícího výroku o zastavení trestního stíhání použil odůvodnění z jiného rozhodnutí. Poté, kdy bylo usnesení v systému ISAS vyznačeno jako vyhotovené a spis byl předán zapisovatelce k vypravení, bez vyznačení dalšího pohybu spisu v elektronickém systému vzal spis do své kanceláře, a ke dni 26. 6. 2018, kdy proběhla pod sp. zn. Spr 655/2018 prověrka věcí vyřízených v jeho senátu, usnesení nebylo fakticky vyhotoveno, čímž kromě zjevného podvodného jednání, pokud jde o vykázání nevyhotoveného rozhodnutí, způsobil v dané věci nedůvodný průtah při jeho vyhotovování nejméně v době od 1. 2. 2018 do 26. 6. 2018,

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce, čímž ohrozil důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění

kárné opatření ve formě snížení platu o 30 (třicet) % na dobu 2 (dvou) let,
počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem podaným u Nejvyššího správního soudu, jako soudu kárného, dne 27. 8. 2018 bylo zahájeno kárné řízení proti Mgr. R. B., předsedovi senátu Okresního soudu v Děčíně, působícímu na trestním úseku tohoto soudu. Kárným návrhem byly Mgr. B. (dále též „kárně obviněný“) vytýkány dva skutky.

[2] Podstata prvního skutku (uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnuti) spočívá v tom, že se kárně obviněný měl dne 5. 3. 2018 dostavit v průběhu vyučování do třídy, kterou navštěvuje jeho nezletilá dcera E., přičemž dceru měl, i přes snahu třídní učitelky na vyřešení situace jiným způsobem, násilím plačící odvést z třídy; v důsledku tohoto jednání

mělo dojít k rozrušení dětí i třídní učitelky, pro které nebylo možné pokračovat ve výuce. Předsedkyně Okresního soudu v Děčíně (dále též „kárná navrhovatelka“) k tomu dále uvedla, že dle sdělení ředitele školy k podobnému excesu ze strany kárně obviněného došlo již v roce 2016, kdy na místě zasahovala i policie a orgány OSPOD, za účasti ostatních dětí a některých zaměstnanců školy. Nejde tedy o případ ojedinělý; kárně obviněný se měl v jednom případě dokonce zaštiťovat svým postavením soudce. Chování kárně obviněného v občanském životě bylo předmětem opakovaných stížností ze strany jeho manželky a právní zástupkyně, v souvislosti se složitou osobní a rodinnou situací kárně obviněného, zejména pokud jde o spor ohledně výchovy a výživy nezletilých dětí. Tyto záležitosti byly s kárně obviněným projednány jak kárnou navrhovatelkou, tak i předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem, kdy byl kárně obviněný upozorněn na nevhodnost svého chování, přičemž přislíbil, že se jej do budoucna již vyvaruje. V daném případě však již nejde o konflikty pramenící z rodinného sporu, ale o stížnost na chování soudce ze strany veřejnosti. Kárná navrhovatelka byla na celou věc upozorněna ze strany ředitele základní školy, kterou navštěvuje nezletilá E. Předmětné chování kárně obviněného lze označit jako nedůstojné; odehrálo se přitom na půdě školy před pedagožkou a žáky prvního stupně základní školy. Je tedy zjevné, že si kárně obviněný z předchozích osobních projednání stížností na jeho neetické vystupování nevzal ponaučení a závažnost jeho excesu se naopak zvyšuje. Právě fakt, že se kárně obviněný posledního nevhodného chování dopustil na půdě školy, před pedagogem a ostatními žáky, vedl kárnou navrhovatelku k závěru, že toto jednání již dosahuje intenzity kárného provinění, jehož následkem je ohrožení důstojnosti soudcovské funkce.

[3] Pokud jde o skutek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnut, toho se měl kárně obviněný dopustit tím, že v celkem čtyřech trestních věcech poté, co vyhlásil rozhodnutí poslední den prodloužené lhůty pro jeho vyhotovení (ve věcech sp. zn. 23 T 1/2015 a 23 T 106/2010) respektive po uplynutí této lhůty (ve věcech sp. zn. 23 T 173/2013 a sp. zn. 23 T 77/2013) předal spis zapisovatelce (věc sp. zn. 23 T 1/2015), respektive vedoucí kanceláře, ač spis obsahoval vyhotovená rozhodnutí, v nichž, kromě odpovídajícího výroku o vině a trestu, bylo odůvodnění převzato z jiného rozhodnutí; poté, co byla tato rozhodnutí vyznačena v systému ISAS jako vyhotovená, vzal spisy (bez dalšího vyznačení jejich pochybu v systému ISAS) zpět do své kanceláře a rozhodnutí, včetně odpovídajícího odůvodnění, předal kanceláři k vypravení až později (věc sp. zn. 23 T 1/2015), respektive bez dalších úprav ponechal ve své kanceláři až do doby prováděné kontroly. Dle názoru kárné navrhovatelky se jednalo o zjevně podvodné jednání, jehož důsledkem bylo též zapříčinění průtahů v řízení v uvedených věcech. Kárná navrhovatelka uvedla, že tento postup byl nejprve zjištěn ve věci sp. zn. 23 T 1/2015. Věc byla (pod sp. zn. Spr 34/2018) s kárně obviněným projednána, ten se k tomuto jednání doznal. Na svou obhajobu uvedl, že uvedený postup zvolil proto, že nestíhá vyhlášená rozhodnutí odůvodňovat; není přitom jediný, kdo takto postupuje. Kárná navrhovatelka proto provedla v soudním oddělení kárně obviněného spisovou prověrku (pod sp. zn. Spr 655/2018). V jejím rámci byl pořízen seznam vyřízených věcí k datu 20. 6. 2018 a ke dni 22. 6. 2018 byla provedena fyzická kontrola spisů. Na základě této prověrky bylo zjištěno, že obdobného jednání, jako ve věci sp. zn. 23 T 1/2015, se kárně obviněný dopustil též ve věcech sp. zn. 23 T 173/2013, sp. zn. 23 T 77/2013 a sp. zn. 23 T 106/2010. Kárná navrhovatelka uvedla, že se ze strany kárně obviněného jednalo o aktivní podvodné jednání, v důsledku kterého byla uvedená rozhodnutí vykazována jako vyhotovená, ačkoliv fakticky tomu tak nebylo. Jde o

velmi zásadní a hrubé porušení povinností soudce, kterého se kárně obviněný dopustil vědomě, a jen souhrou náhod nedošlo k závažnému následku, kdy by se do dispozice některého z účastníků dostalo rozhodnutí se zcela mylným a skutečností neodpovídajícím odůvodněním. Nadto nelze pominout, že kárně obviněný uvedeným jednáním ve zmiňovaných trestních věcech zapříčinil též neodůvodněné průtahy v řádu několika měsíců. Kárná navrhovatelka toto jednání považuje za závažné porušení povinností soudce a jeho závažné morální selhání, a to i s přihlédnutím k tomu, že kárně obviněný je trestním soudcem, který v rámci výkonu své funkce rozhoduje o trestní odpovědnosti osob, jež se jednání, velmi blízkých svým provedením, dopouští v rámci získávání neoprávněných výhod či svého obohacení. Tímto svým jednáním kárně obviněný porušil ustanovení § 2 odst. 4 trestního řádu a § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále jen „zákon o soudech a soudcích"), neboť ve zmiňovaných trestních věcech způsobil průtahy v řízení. Porušil rovněž ustanovení § 80 odst. 1 téhož zákona, které soudci ukládá vykonávat svou funkci svědomitě a zdržet se všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

[4] Oba vytýkané skutky pro svou závažnost naplňují skutkovou podstatu kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Zejména skutek uvedený pod bodem II. výroku tohoto rozhodnutí považuje kárná navrhovatelka za velmi závažný a poškozující justici v očích veřejnosti. Jde o jednání neslučitelné s výkonem soudcovské funkce, což odůvodňuje návrh na uložení nejpřísnějšího kárného opatření. Na tomto závěru dle kárné navrhovatelky nemůže nic změnit ani fakt, že situace na Okresním soudě v Děčíně je dlouhodobě problematická, neboť soud je zatížen mimořádně vysokými zůstatky nevyřízených věcí a chronickou personální poddimenzovaností. Návrh na uložení nejpřísnějšího kárného opatření nemůže zvrátit ani fakt, že výkony kárně obviněného patří pravidelně k nejvyšším na trestním úseku soudu a projevuje rovněž reálnou snahu snížit počet nevyřízených věcí ve svém senátě.

[5] Ze všech uvedených důvodů proto kárná navrhovatelka navrhla, aby byl kárně obviněný uznán vinným ze spáchání shora popsaných skutků a aby mu s ohledem na mimořádnou závažnost zjištěného kárného provinění bylo uloženo kárné opatření ve formě odvolání z funkce soudce ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. d) zákona o soudech a soudcích.

[6] Kárně obviněný podáním ze dne 20. 5. 2019 navrhl, aby u nařízeného jednání byly provedeny v tomto podání uvedené důkazy; k návrhu samotnému se nijak nevyjádřil.

[7] Na nařízeném ústním jednání, konaném ve dne 26. 6. 2019 a 23. 7. 2019, Mgr. Jiří Gloc, jako pověřený předseda Okresního soudu v Děčíně (dále též „kárný navrhovatel"), přednesl obsah kárného návrhu. Na dotaz kárného senátu, zda bylo nějakým způsobem prověřováno, zda na okresním soudě nedocházelo i k dalším případům vykazování rozhodnutí s neodpovídajícím odůvodněním, uvedl, že takové šetření bylo provedeno pouze v senátě kárně obviněného, přičemž jiné případy, než které jsou uvedeny v kárném návrhu, zjištěny nebyly. U ostatních soudců byly provedeny pouze běžné kontroly. Na dotaz, zda vedení soudu přijalo nějaká konkrétní opatření, aby k takovému typu jednání už nedocházelo, kárný navrhovatel uvedl, že nikoliv, neboť vedení soudu vychází z toho, že se v případě kárně obviněného jednalo o pouze ojedinělý exces.

[8] Kárně obviněný ve své výpovědi uvedl, že skutek uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí se v podobě uvedené v kárném návrhu nestal. Uvedl, že v roce 2014 došlo v jeho manželství k partnerské krizi. Poté, co se o této skutečnosti dozvěděli jeho tchán a tchýně (JUDr. H.), začali kárně obviněnému vyhrožovat, že ho zničí lidsky i profesně a v tomto smyslu zahájili jeho rozsáhlou dehonestaci, zejména mezi osobami v justici. JUDr. H. nejen šířila lži a pomluvy o kárně obviněném u kolegů, vedení soudu, apod., ale kontaktovala dokonce i opatrovnickou soudkyni, která vyřizovala návrh na úpravu styku prarodičů (manželů H.) s nezletilými dětmi kárně obviněného a jeho manželky. Ve spise Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 14 Nc 12741/2015 byl o tom soudkyní učiněn úřední záznam. Dehonestující aktivity JUDr. H. (která je advokátkou) může svědecky potvrdit například kolega kárně obviněného Mgr. P. Č., který byl JUDr. H. opakovaně kontaktován. JUDr. H. do celé věci začala postupně zatahovat i nezletilou dceru E., říkala jí o kárně obviněném nepěkné věci a celkově ji traumatizovala. To ostatně potvrdila i manželka kárně obviněného Mgr. I. B. v rámci opatrovnického řízení (v době kdy její vztah ke kárně obviněnému ještě nebyl negativně vyhrocen). Koncem roku 2015, poté, co se kárně obviněný rozhodl manželství ukončit, nastal v chování jeho manželky zásadní obrat, přidala se na stranu rodičů (podávala různá oznámení například na vedení okresního i krajského soudu, iniciovala trestní a přestupkové řízení s kárně obviněným, apod.); sama též ve věci nezletilých dětí vyvolala další opatrovnické řízení. S ohledem na tyto skutečnosti se kárně obviněný snažil být maximálně obezřetný, zejména se snažil vyhýbat kontaktu s manželi H. a začal si jejich aktivity vůči své osobě dokumentovat. V roce 2015 vydal opatrovnický soud předběžné opatření, kterým nařídil střídavou péči o nezletilé děti. Manželka nicméně toto soudní rozhodnutí nerespektovala; v důsledku toho má kárně obviněný menší děti v péči zhruba jen tři měsíce v roce a o prázdninách je nevidí vůbec. Manželka si děti běžně vyzvedává ze školky i během týdnů, kdy mají být dle rozhodnutí soudu v péči kárně obviněného. Výrazně horší je pak situace s nejstarší dcerou E. Tu kárně obviněný v důsledku počínání manželky nevidí prakticky vůbec. Nepomohlo ani jím podaných 12 návrhů na výkon opatrovnického rozhodnutí. Manželka mu dceru nejen nepředává, ale neumožňuje mu ani, aby si jí vyzvedl ve škole. Jestliže se kárně obviněný pokusil E. ve škole vyzvednout, škola zavolala manželku, ta došla do školy i s rodiči a dostavili se i zástupci OSPOD. Kárně obviněnému bylo výslovně řečeno, že škola manželku kontaktovala; zde upozornil, že manželka pracuje jako vedoucí odboru školství na Magistrátu města Děčína. Kárně obviněný nechtěl situaci vyhrocovat a odjel tedy bez dcery. Styku kárně obviněného s nezletilou E. brání i její enormní nepřítomnost ve škole – jen ve třetím ročníků vykázala 540 zameškaných hodin, výlučně omluvených matkou. Naposledy se kárně obviněnému se nezletilou E. podařilo vyzvednout v březnu roku 2016, kdy spolu strávili týden. Ten proběhl zcela bez problémů, byť dcera nebyla zcela v psychické podobě, to však přičítá tomu, co o něm dcera zejména od prrodičů slyší (kárně obviněný byl dokonce osočen, že vyvolal její neurózu). Znovu se dceru pokusil vyzvednout až v listopadu roku 2016, což se mu nepodařilo. Následně se mu s dcerou podařilo promluvit až ve škole při velké přestávce; poté odešel. Dceru pak opět zhruba půl roku neviděl, naposledy se s ní setkal v prosinci 2017.

[9] Pokud jde o samotný vytýkaný skutek, kárně obviněný uvedl, že do školy nepřišel v průběhu výuky, ale o přestávce před poslední vyučovací hodinou. Třídní učitelce sdělil, že si jde dceru vyzvednout, neboť jí dlouho neviděl. Na to učitelka zareagovala slovy *„takto si jí vyzvednout nemůžete“*, přiskočila k E., vzala jí za ruku a začala celou situaci

vyhrocovat. Důvod, proč by si dceru vyzvednout nemohl, mu nesdělila. Kárně obviněný nicméně dceři sbalil věci, vzal jí za ruku a v klidu z třídy odešli. Dcera byla sice zaražená, ale neplakala. Kárně obviněný uvedl, že pochybuje o tom, že by v důsledku této události nemohlo být pokračováno ve výuce, jak je tvrzeno kárným návrhem. Zná se s rodiči některých dětí ze třídy E. a nikdo se mu nezmínil o tom, že by děti o něčem takovém doma mluvily. Popsaný postup kárně obviněný zvolil proto, aby mu nebylo bráněno ze strany manželky v převzetí dcery (jako tomu bylo v předchozích případech) a aby se vyhnul kontaktu s ní, neboť tyto situace bývají konfliktní. Ví o tom, že pracovnice školy vždy o jeho přítomnosti ve škole manželku informují; snažil se tedy postupovat co nejrychleji, aby se vyhnul jakémukoliv konfliktu. Bylo mu jasné, že přijde-li si E. vyzvednout po vyučování, bude tam již čekat manželka či její rodiče. V této souvislosti kárně obviněný upozornil, že třídní učitelka Mgr. R. udržuje s jeho manželkou přátelské vztahy, což je ostatně i důvod tendenčních zpráv, které o něm, jako o otci E., podává.

[10] Dále kárně obviněný odmítl, že by se při jakémkoliv jednání se školou zaštiťoval tím, že je soudce, či že by snad škole vyhrožoval nějakou žalobou. Děčín je malé město a není tedy tajemstvím, kde kárně obviněný pracuje; škola má nad to tuto informaci nepochybně i od JUDr. H. Kárně obviněný s ředitelem školy komunikuje zcela standardně, snaží se se školou domluvit na způsobu přebírání dcery, apod. Žádnou žalobou škole nevyhrožoval, nebyl pro to důvod. Cítí spíše tlak na školu ze strany své manželky, a to z titulu její funkce vedoucí odboru školství na magistrátu. Tento vliv se projevuje zejména u třídní učitelky Mgr. R., se kterou má manželka dobré vztahy. Existenci tohoto vlivu potvrzuje, že škola manželku opakovaně informovala o tom, že si (v době stanovené soudem) přišel vyzvednout E.; v zápětí se dostavila manželka či některý z manželů H. a nastala konfliktní situace.

[11] K prvnímu vytýkanému skutku konečně kárně obviněný vypověděl, že nesouhlasí s interpretací výsledku pohovoru, který měl ve věci opakovaných konfliktů s manželkou i jejími rodiči s předsedou krajského soudu. Na tomto pohovoru upozornil, že byl terčem opakovaně šikany manželů H. a snažil se proto kontaktům (a z toho pramenícím konfliktům) s nimi vyhnout; neměl tedy v čem své chování napravovat. Konfliktním situacím by mohl uniknout pouze tím, pokud by se odstěhoval a rezignoval tak na styk se svými nezletilými dětmi. Předsedovi krajského soudu i vedení okresního soudu opakovaně vysvětloval, že tvrzení předkládaná JUDr. H. jsou nepravdivá.

[12] Ke druhému vytýkanému skutku (uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí) kárně obviněný uvedl, že jeho spáchání nepopírá. Na svou obhajobu nicméně uvedl, že v roce 2013, kdy se stal soudcem a nastoupil u Okresního soudu v Děčíně, mu bylo do senátu přiděleno zhruba 170 až 180 spisů; k tomu do senátu napadalo zhruba 35 věcí měsíčně. Takové množství věcí nezvládal soudit bez průtahů, za což byl ostatně také již kárně postižen. V poslední době soudí i 12 věcí denně, 3x až 4x týdně, a to často celý den. Jednání proběhla i v době, kdy měl pracovní volno, rozhodnutí pak psal po nocích. Požádal proto o pomoc předsedkyni soudu, ta mu však poskytla jen na krátkou dobu asistentku, jejíž pomoc byla nevýznamná. Kárně obviněný se tak dostal do situace, kdy v důsledku velkého množství neskončených věcí hodně věcí nařizoval a rozhodoval, nestíhal však již vypracovat písemná vyhotovení. Ve všech věcech uvedených v kárném návrhu pak skutečně došlo k tomu, co je mu vytýkáno. Kárně obviněný při vyhotovování

rozhodnutí postupuje tak, že použije odůvodnění z jiného, typově obdobného rozhodnutí, které potom upravuje na poměry konkrétní věci. Zde tyto úpravy nestihl, vzal si proto spisy z kanceláře k sobě, aby tak učinil alespoň později, což však nestihl.

[13] V rámci nařízeného ústního jednání byly předsedou senátu sděleny výsledky přípravného šetření, provedeného v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon č. 7/2002 Sb.“).

[14] Ke skutku uvedenému ve výroku I. tohoto rozhodnutí byly kárnému senátu předloženy především spisy Okresního soudu v Děčíně (Spr 333/2016) a Krajského soudu v Ústí nad Labem (Spr 657/2016). Pod těmito spisovými značkami bylo předsedkyní Okresního soudu v Děčíně a předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem vedeno společné prověřování podnětu manželů H. na nevhodné chování kárně obviněného (neuspořádaný osobní život, nevhodné vystupování na veřejnosti, páchání přestupků). Ze spisu vedeného okresním soudem vyplývá, že kárná navrhovatelka prověřila přestupkovou zachovalost kárně obviněného a učinila dotaz na polici, zda kárně obviněný nebyl v posledních třech letech *„účastníkem řízení“* vedeného před orgány policie. Výsledky šetření pak byly postoupeny předsedovi krajského soudu. Ze spisu krajského soudu vyplývá, že předseda krajského soudu (na základě podkladů opatřených předsedkyní Okresního soudu v Děčíně) věc projednal dne 20. 4. 2016 s kárně obviněným. Z obsahu zápisu o tomto jednání vyplývá, že kárně obviněný odmítl veškerá tvrzení manželů H. jako nactiutrhačná a namítal, že je obětí jejich šikanózního jednání. Předseda krajského soudu kárně obviněnému připomenul jeho povinnosti soudce související s požadavkem na zachování důstojnosti soudcovské funkce. Žádné výhrady k chování kárně obviněného však ze strany předsedy krajského soudu vzneseny nebyly.

[15] Do spisu sp. zn. Spr 333/2016 bylo následně založeno sdělení ředitele základní školy Mgr. J. B. ze dne 4. 4. 2018. Ředitel školy se tímto přípisem obrátil na kárnou navrhovatelkou s upozorněním na nevhodné chování kárně obviněného při jeho návštěvách školy. Z obsahu tohoto přípisu se, mimo jiné, podává, že *„[v] minulosti již opakovaně došlo k ne úplně slušnému chování pana B. ve třídě, kterou jeho dcera navštěvuje. Paní třídní učitelka ho opakovaně žádala, aby se takto nechoval a situaci řešil v klidu a s ohledem na dceru a ostatní žáky. Reakce pana B. byly impulzivní a vylučující korektní domluvu. Dne 5. 3. 2018 bohužel opět došlo k politováníhodné události, kdy násilím odvedl svou plačící dceru ze třídy v průběhu vyučování. Přestože se paní třídní učitelka snažila s otcem E. domluvit na vhodnějším způsobu chování, přijatelném především pro jeho dceru, jeho reakcí bylo jen sdělení, že má v daném týdnu dceru ve střídavé péči a může si ji odvést. Po této události nebylo možné dále pokračovat řádně ve výuce vzhledem k tomu, že paní třídní učitelka i děti byly značně rozrušení. Jak vyplývá z vyjádření paní učitelky, i ona měla z jednání pana B. strach (...) Jak jsem již uvedl, tato situace není ojedinělá, k několika podobným incidentům už došlo v minulosti. Pan B. svou dceru podobným způsobem odvedl před dvěma lety, následně v listopadu 2016 pro E. také přišel a zasahovala i Policie ČR a OSPOD, to vše za účasti ostatních dětí a některých zaměstnanců školy. Celá tato situace je pro všechny zúčastněné velmi nepříjemná a trvá již několik let. V minulosti se dokonce v jednom případě zaštiťoval svou funkcí soudce. Došlo také k vyhrožování podáním žalob na školu. Protože se přístup pana B. bohužel stále nemění, obracím se na Vás s žádostí o pomoc (...)“*.

[16] Kárná navrhovatelka předložila kárnému senátu též spis Okresního soudu v Děčíně sp. zn. Spr 44/2017. Pod touto spisovou značkou projednala kárná navrhovatelka stížnost JUDr. Ing. Spoustové – zástupkyně manželky kárně obviněného v opatrovnickém řízení týkajícím se úpravy práv a povinností nezletilých dětí B., na nevhodné chování kárně obviněného, které mělo mimo jiné spočívat i v dehonestaci její osoby. Ze zápisu o jednání ze dne 19. 1. 2017 se podává, že se kárně obviněný k věci vyjádřil; odmítl, že by se dopustil jakékoli dehonestace JUDr. Spoustové a zdůraznil, že si je vědom faktu, že na soudce jsou v jeho chování a vystupování kladeny zvýšené nároky. O výsledku tohoto šetření byla JUDr. Spoustová kárnou navrhovatelkou vyrozuměna. Součástí předmětného spisu je taktéž kopie usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 10. 2016, č. j. 13 Co 683/2016 – 242, kterým bylo změněno usnesení Okresního soudu v Teplicích ze dne 26. 9. 2016, č. j. 14 Nc 1241/2015 – 219; změna spočívala v tom, že péčí o nezletilé děti B. zajistí v každém lichém týdnu kalendářního roku matka a v každém sudém týdnu kalendářního roku otec.

[17] Ke skutku uvedenému ve výroku II. tohoto rozhodnutí byly kárnému senátu kárnou navrhovatelkou předloženy především listiny ze spisu vedeného Okresním soudem v Děčíně pod sp. zn. Spr 34/2018. Pod touto spisovou značkou byla v senátě kárně obviněného provedena kárnou navrhovatelkou spisová prověrka; vybráno bylo 54 spisů se zaměřením na provádění úkonů v neskončených věcech. V rámci této prověrky byl vyhotoven *„Zápis z prověrky nevyřízených věcí agendy T přidělených k vyřízení soudci Mgr. R. B., provedené dne 13. 3. 2018“*. Z jeho obsahu se mimo jiné podává, že v rámci kontrolovaných spisů nebyl prověřován spis sp. zn. 23 T 1/2015. Dne 9. 4. 2018 kárně obviněný převzal stejnopis tohoto zápisu, což potvrdil svým podpisem. Součástí spisového materiálu tvořícího součást spisu sp. zn. Spr 34/2018 je též *„Zápis z jednáni o výsledcích prověrky nevyřízených věcí v senátě č. 23 soudce Mgr. R. B.“* ze dne 19. 4. 2018. V tomto zápisu se mimo jiné uvádí: *„Dále se soudcem projednán spis 23 T 1/2015. V uvedené věci byl dne 10. 11. 2017 vyhlášen rozsudek a přesto, že od 31. 1. 2018 byl vykazován jako vyhotovený a odevzdaný kanceláři, dne 10. 4. 2018 bylo zaslání rozsudku urgováno telefonicky státním zástupcem u místopředsedy soudu. Zjištěno, že podle pohybu spisu měl být spis u zapisovatelky, kde nebyl nalezen, byl u soudce. Dokument, který byl dne 31. 1. 2018 předložen kanceláři jako vyhotovený rozsudek, obsahoval pouze výrok, a odůvodnění bylo kopií z jiné trestní věci (sp. zn. 23 T 33/2015). Rozsudek tedy nebyl vyhotoven a vyhotovený a vypravený byl až ke dni 12. 4. 2018. K tomu soudce uvedl, že si je pochybení vědom, avšak vyhlášená rozhodnutí pro jejich množství nestíhá vyhotovovat ve lhůtě, a v tomto případě byla již lhůta k vyhotovení jednou prodloužena, právě do 31. 1. 2018. Uvedl, že on tento postup nevymyslel a nečiní tak sám. Byl upozorněn, že takový postup je zcela nepřípustný a podvodný, a že takto postupovat nelze ani v krajním případě, i na to, že takový postup prozatím nebyl zjištěn u jiného soudce, pokud by tomu tak bylo, bude ve směru k němu postupováno stejně.“* Kárně obviněný tento zápis bez výhrad podepsal. Součástí předmětného spisového materiálu jsou dále kopie rozsudků Okresního soudu v Děčíně ze dne 10. 11. 2017, sp. zn. 23 T 1/2015 (ve věci obžalovaného G.) a ze dne 15. 9. 2017, sp. zn. 23 T 33/2015 (ve věci obžalovaného U.). Výrok rozsudku sp. zn. 23 T 1/2015 odpovídá výroku vyhlášenému při hlavním líčení tak, jak je založen v trestním spisu; od druhého odstavce odůvodnění je však odůvodnění převzato z věci sp. zn. 23 T 33/2015. Toto odůvodnění bylo pouze nepatrně zkráceno a ve druhém odstavci je místo uvedení osoby obžalovaného U. jako obžalovaný uveden I. G.

[18] Dále byl kárnému senátu předložen soubor listin vztahujících se ke spisu Okresního soudu v Děčíně sp. zn. Spr 655/2018. Jeho součástí je listina *„Zápis z kontroly věcí vyřízených v senátě č. 23 soudce Mgr. R. B. ze dne 26. 6. 2018“*. Z jeho obsahu se podává, že kontrola v senátě kárně obviněného byla provedena na základě zjištění učiněných ve věci sp. zn. 23 T 1/2015. Seznam vyřízených věcí byl pořízen správkyní aplikace zachycující stav ke dni 20. 6. 2018; fyzická kontrola spisů proběhla dne 26. 6. 2018. Kontrole bylo podrobeno celkem 7 spisů, včetně spisů sp. zn. 23 T 106/2016, sp. zn. 23 T 77/2013 a sp. zn. 23 T 173/2013. V těchto věcech jsou v zápisu konstatovány stejné závěry týkající se odůvodnění rozsudků založených v uvedených spisech, jako je tomu v kárném návrhu. Součástí prověrkového spisu jsou dále kopie dokumentů ze spisu sp. zn. 23 T 173/2013. Z jejich obsahu se podává, že k žádosti kárně obviněného o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku ze dne 4. 1. 2018 byla lhůta místopředsedou soudu JUDr. Uřídilem prodloužena do 18. 3. 2018. Z fotokopie rozsudku ze dne 18. 12. 2017 vyplývá, že výrok tohoto rozsudku odpovídá výroku vyhlášenému při hlavním líčení (a rovněž výroku rozsudku založeného v trestním spisu – viz dále). Odůvodnění rozsudku je nicméně převzato z rozsudku ve věci sp. zn. 23 T 33/2015 (vyjma nahrazení osoby obžalovaného v prvním odstavci, kde je uveden obžalovaný v souladu s vyhlášeným výrokem). Na rozsudku je vyznačen pokyn kárně obviněného kanceláři k jeho doručení, opatřený podpisem kárně obviněného. Dle razítka kancelář spis převzala dne 29. 3. 2018. Na poslední stránce rozsudku je konečně učiněn rukou psaný záznam o fyzické kontrole spisu provedené kárnou navrhovatelkou dne 25. 6. 2018. Dále je ve spisovém materiálu založená kopie rozsudku ze dne 11. 9. 2017 sp. zn. 23 T 77/2013. Stejně jako ve věci sp. zn. 23 T 173/2013 i zde je uveden odpovídající výrok rozhodnutí, avšak odůvodnění je (se stejnou korekturou) převzato z věci sp. zn. 23 T 33/2015. I zde je rozsudek opatřen pokynem kárně obviněného kanceláři k doručení, opatřený podpisem kárně obviněného. Dle razítka kancelář rozsudek převzala dne 29. 12. 2017. I v tomto případě je na poslední straně rozsudku učiněn záznam o fyzické kontrole spisu provedené kárnou navrhovatelkou dne 25. 6. 2018. Součásti prověrkového spisu je konečně též kopie usnesení ze dne 27. 10. 2017 sp. zn. 106/2010. I v tomto případě výrok rozhodnutí odpovídá vyhlášenému výroku (a rovněž výroku v usnesení založeném v trestním spisu – viz. dále). Odůvodnění tohoto usnesení je nicméně evidentně převzato z jiného rozhodnutí (nikoliv však z věci sp. zn. 23 T 33/2015). Také toto usnesení je opatřeno pokynem kárně obviněného kanceláři k jeho doručení, s podpisem kárně obviněného. Dle razítka kancelář usnesení převzala dne 31. 1. 2018. Rovněž na tomto usnesení je učiněn záznam o fyzické kontrole spisu provedené kárnou navrhovatelkou dne 25. 6. 2018.

[19] Kárný senát si dále opatřil originály trestních spisů, ve kterých mělo dojít k vyhotovení rozhodnutí s neodpovídajícím odůvodněním.

[20] Ve spisu sp. zn. 23 T 106/2010 je na č. l. 622 založen protokol o neveřejném zasedání ze dne 27. 10. 2017; zde došlo k vyhlášení usnesení o zastavení trestního stíhání ve věci obžalovaného F. M.. Na č. l. 623 se nachází žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty k vyhotovení rozhodnutí zde dne 10. 11. 2017; žádosti bylo vyhověno a lhůta byla prodloužena do 29. 12. 2017. Další žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty (ze dne 29. 12. 2017) je založena na č. l. 624 spisu. I této žádosti bylo vyhověno a lhůta pro vyhotovení usnesení byla prodloužena do 31. 1. 2018. Na č. l. 625 spisu se nachází originál

usnesení, obsahující i odpovídající odůvodnění. Usnesení obsahuje pokyn kárně obviněného k jeho doručení; dle razítka byl spis předán kanceláři dne 31. 8. 2018.

[21] Ve spisu sp. zn. 23 T 1/2015 je založen protokol o hlavním líčení ze dne 10. 11. 2017, kde byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci obžalovaného G. Na č. l. 227 se nachází žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku ze dne 27. 11. 2017; žádosti bylo místopředsedou soudu vyhověno a lhůta byla prodloužena do 15. 1. 2018. Originál rozhodnutí se nachází na č. l. 230 spisu. Tento rozsudek obsahuje odpovídající odůvodnění. Na rozsudku je poznamenán nedatovaný pokyn kárně obviněného kanceláři k jeho vypravení; následuje datumové razítko s datem 11. 4. 2019 a nečitelný podpis.

[22] Ve spisu sp. zn. 23 T 173/2013 se na č. l. 376 nachází protokol o hlavním líčení ze dne 18. 12. 2017, kde byl vyhlášen zprošťující rozsudek ve věci obžalovaného Š. Následuje (na č. l. 381) žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku ze dne 4. 1. 2018; místopředsedou soudu bylo žádosti vyhověno a lhůta byla prodloužena do 18. 3. 2018. Na č. l. 382 se nachází originál rozsudku s odpovídajícím odůvodněním. Na rozsudku je uveden pokyn kárně obviněného k jeho doručení (nedatovaný); následuje záznam *„vypraveno“* ze dne 28. 8. 2018, opatřeným nečitelným podpisem.

[23] Ve spisu sp. zn. 23 T 77/2013 se na č. l. 575 nachází protokol o hlavním líčení ze dne 11. 9. 2017, kde byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci obžalovaného P. Na č. l. 580 (nesprávná žurnalizace) se nachází žádost kárně obviněného ze dne 25. 9. 2017 o prodloužení lhůty k vyhotovení rozsudku do 15. 11. 2017. Následuje žádost kárně obviněného o prodloužení lhůty k vypravení rozsudku ze dne 15. 11. 2017 (nesprávně žurnalizována na č. l. 579); místopředseda soudu žádosti vyhověl a lhůtu prodloužil do 15. 12. 2017. Originál rozsudku se nachází na č. l. 581 a obsahuje odpovídající odůvodnění. Na rozsudku je uveden pokyn kárně obviněného k jeho doručení (nedatovaný); následuje časové razítko kanceláře ze dne 31. 8. 2018.

[24] V žádném z kontrolovaných spisů nebyla nalezena rozhodnutí s neodpovídajícím odůvodněním založená v kopiích ve spisu Spr 655/2018.

[25] Kárný senát si od kárné navrhovatelky vyžádal také podklady vztahující se k osobě kárně obviněného a k jeho pracovním výsledkům.

[26] Z osobního spisu kárně obviněného vyplývá, že soudcem je od roku 2013, kdy se stal předsedou senátu Okresního soudu v Děčíně. Rozhodnutím kárného senátu tohoto soudu ze dne 16. 3. 2017, č. j. 16 Kss 4/2016 – 109, byl uznán vinným za zapříčinění průtahů v celkem 101 trestních věcech; za to mu bylo uloženo kárné opatření ve formě snížení platu o 10 % na 6 měsíců. V osobním spisu je dále založena výtka podle § 88a zákona o soudech a soudcích (ze dne 21. 8. 2018, zn. Spr 755/2018), uložená za bezdůvodná odročení hlavních líčení krátce před jejich konáním ve čtyřech případech. Další výtka (ze dne 8. 2. 2019, zn. Spr 105/2019) byla kárně obviněnému uložena za průtahy v řízení ve dvou věcech.

[27] Z výkazů o pohybu agendy rejstříku T za měsíce červen 2018 až červen 2019, vyžádaných od kárného navrhovatele, bylo zjištěno, že ve shora uvedeném období napadlo

do senátu kárně obviněného celkem 290 věcí, vyřízeno bylo 302 věcí. Prakticky ve všech měsících má kárně obviněný nejvyšší nápad věcí ze soudců trestního úseku.

[28] Výkonnost kárně obviněného, ve srovnání s dalšími soudci trestního úseku, je uvedena v následující tabulce:

Měsíc	6/18	7/18	8/18	9/18	10/18	11/18	12/18
Mgr. B.	22	17	16	21	27	33	22
Průměr ostatních soudců	21	13	12	16	20	14	13

Měsíc	1/19	2/19	3/19	4/19	5/19	6/19
Mgr. B.	17	30	25	21	28	23
Průměr ostatních soudců	16	18	23	18	14	11

[29] Do tohoto srovnání kárný senát nezahrnul výkonnost předsedkyně soudu JUDr. Hoškové (kárné navrhovatelky) a místopředsedy soudu JUDr. U., kteří mají jako soudní funkcionáři snížený nápad a použitím údajů o jejich výkonnosti by tak došlo ke zkreslení. Od měsíce ledna 2019 nebyla taktéž započítávána výkonnost Mgr. Ř., který vykonával stáž u krajského soudu. Stejně tak nebyla zohledněna výkonnost Mgr. K. v červnu 2019, neboť tato soudkyně v uvedeném měsíci nastoupila na mateřskou dovolenou.

[30] Pokud jde o počet neskončených věcí, kárný senát zjistil, že ke dni 30. 6. 2018 vykazoval senát kárně obviněného 165 neskončených věcí, k 31. 12. 2018 169 věcí a k 30. 6. 2019 183 věcí; jde o nejvyšší počty nevyřízených věcí u soudců trestního úseku. Co se týče struktury neskončených věcí podle jejich stáří, počet věcí do stáří 5 let zůstává více méně konstantní či klesá, u starších věcí je patrný jejich nárůst. Podrobnosti jsou uvedeny v následující tabulce:

	1-2 roky	2-5let	5-7 let	přes 7 let
k 30. 6. 2018	32	42	8	1
k 31. 12. 2018	31	47	7	2
k 30. 6. 2019	33	30	13	3

[31] Konečně si kárný senát vyžádal od soudcovské rady Okresního soudu v Děčíně vyjádření k osobě kárně obviněného vzhledem k plnění jeho pracovních povinností a vystupování na pracovišti. Z tohoto vyjádření ze dne 9. 5. 2019, podepsaného Mgr. P. Č., vyplývá, že soudcovská rada nemá žádných negativních poznatků k vystupování kárně obviněného na pracovišti. Mgr. B. se chová zcela standardně, přátelsky, a to jak ve vztahu k ostatním soudcům, tak i ve vztahu k administrativním pracovníkům. Vystupuje vstřícně k žádostem kolegům o poskytnutí odborných konzultací. Soudcovská rada nemá rovněž ani žádné negativní poznatky pokud jde o plnění pracovních povinností kárně obviněným.

[32] Kárný senát doplnil dokazování výslechem svědkyně Mgr. I. R., třídní učitelky nezletilé E. B. Svědkyně vypověděla, že dne 5. 3. 2018 po čtvrté vyučovací hodině přišel do třídy kárně obviněný s tím, že si odvede dceru E. domů. E. s ním nechtěla odejít, chytila

se svědkyně kolem pasu. Svědkyně se o ní s kárně obviněným chvíli přetahovala, snažila se s ním současně domluvit, zda by nešlo postupovat mírněji s ohledem na přítomnost dalších dětí. Na to jí kárně obviněný odpověděl: *„Vy tomu nerozumíte, nevíte, o co se jedná.“* Svědkyně má pocit, že také hovořil o tom, že vezme E. na nějakou oslavu, přesně si to však již nepamatuje. Nakonec vzal kárně obviněný E. tašku a odvedl jí ze třídy. Svědkyně šla celou událost oznámit řediteli školy, poté se vrátila do třídy. Děti po tomto incidentu seděly tiše na místě, dívaly se a čekaly. Jelikož začala poslední vyučovací hodina, pustila jim svědkyně pohádku, aby na celou událost snáze zapomněly. Žádná další dospělá osoba této události nebyla přítomná. K dotazu kárného senátu, v čem spočívalo *„přetahování“* s kárně obviněným, uvedla, že E. s ním nechtěla odejít, schovávala se za ní. Nedá se ovšem hovořit o tom, že by kárně obviněný odvedl dceru násilím; svědkyně má za to, že vzal posléze E. do náručí, odešel s ní k lavici a poté spolu opustili třídu. Jestli přitom E. plakala, si svědkyně již nevybavuje. Svědkyně celou situaci vnímala jako emotivní pro všechny zúčastněné; nikdo nicméně nekřičel, kárně obviněný se nechoval tak, aby vzbuzoval strach.

[33] Dále svědkyně vypověděla, že nešlo o první incident na půdě školy. Již při vítání nových školáků v první třídě došlo k incidentu mezi kárně obviněným a jeho manželkou na straně jedné a prarodiči – manželi H. na straně druhé; rodiče E. si nepřáli, aby byli prarodiče této události přítomni, což vyústilo v jejich konflikt. Svědkyně si také vzpomíná, že v době, kdy E. navštěvovala první třídu, odvedl jí kárně obviněný z družiny a ponechal jí týden u sebe. Neinformoval o tom ani její matku, ani školu. E. se vrátila s pláčem, bála se chodit do školy; věc se vyřešila její dočasnou domácí výukou. O žádném dalším incidentu svědkyně neví. Co se týče jejího vztahu k rodičům E., vztah k její matce I. B. nelze označit za přátelský; jde o vztah pedagog – rodič. Kárně obviněný se jí v minulosti prezentoval jako soudce a hned při zápisu E. jí upozorňoval na její právní povinnosti. Proto když se později přišel představit s dotazem *„víte, kdo jsem?“*, jej nevnímala jako rodiče její žákyně, ale jako soudce. Svědkyně rovněž potvrdila, že škola informuje I. B., pokud si chce kárně obviněný dceru vyzvednout; jde o výsledek dohody mezi ředitelem školy a pracovníky OSPOD.

[34] Jako svědek byl též vyslechnut Mgr. J. B., ředitel základní školy. Svědek vypověděl, že u řešené události ze dne 5. 3. 2018 nebyl přítomen, o celé věci se dozvěděl od třídní učitelky. Je mu známo, že v souvislosti s E. B. došlo již v minulosti k několika incidentům. Stalo se tak již při zápisu E. do první třídy mezi jejími rodiči a prarodiči; ví také o případu, kdy kárně obviněný čekal na E. na školním dvoře, vychovatelka o tom informovala I. B. a někdo zavolal pracovníky OSPOD a policii (věc se ale poté řešila bez účasti školy). Na vzniku těchto incidentů nesou podle názoru svědka podíl oba rodiče nezletilé E. Od události, ke které došlo dne 5. 3. 2018, nemá s kárně obviněným žádné negativní zkušenosti, neboť dodržuje dojednaná pravidla (pokud si bude chtít E. vyzvednout, svědkovi zavolá, ten jí vyzvedne ve třídě a kárně obviněnému předá) a jeho jednání je celkově korektní. Postup kárné obviněného dne 5. 3. 2018 svědek zpětně vnímá tak, že kárně obviněný mohl mít pocit, že škola mu není, v důsledku pracovního postavení jeho ženy, se kterou vede opatrovnický spor, přátelsky nakloněna. Celkově je svědkovi situace kolem E. B. nepříjemná – oba rodiče se snaží přes školu prosazovat své požadavky; oba jsou přitom právníci, I. B. fakticky též jeho nadřízenou. Kárně obviněný se mu nikdy neprezentoval jako soudce, nikdy jemu ani škole nevyhrožoval, choval se vždy slušně.

Svědek dále vypověděl, že mu není známo nic o tom, že by škola informovala I. B. o návštěvách kárně obviněného ve škole; nic takového nepožadovali ani pracovníci OSPOD.

[35] K dotazům týkajícím se okolností, za nichž vznikl dopis ze dne 4. 4. 2018, kterým informoval kárnou navrhovatelku o nevhodném chování kárně obviněného, svědek vypověděl, že se cítil pod jistým tlakem I. B., která je prakticky jeho nadřízenou. Předmětný dopis sepsal na základě indicií, které mu byly předloženy. V záležitosti přebírání E. B. ve škole byl v minulosti navštíven I. B. a její zástupkyní, které požadovaly, aby škola I. B. informovala, kdykoli si kárně obviněný přijde E. vyzvednout a aby byl kárně obviněnému znemožněn do školy přístup. To svědek odmítl, uvolil se však k tomu, že přijde-li si kárně obviněný dceru vyzvednout, bude u toho. Kárně obviněný takové požadavky vůči škole nevznesl.

[36] Návrhy kárně obviněného na provedení dalších důkazů kárný senát zamítl. Jako neprůkaznou kárný senát vyhodnotil videonahrávku zachycující návštěvu dcery E. kárně obviněným ve škole, kterou měla být zpochybněna důvěryhodnost svědecké výpovědi svědkyně Mgr. R. v kontextu svědkyní zpracované „*Zprávy na žádost matky paní I. B. o situaci ze dne 7. 12. 2017*“, ve kterém měla být tato návštěva popsána odlišným, pro kárně obviněného nepříznivým, způsobem. Pro nadbytečnost nebyly též provedeny důkazy fotokopiemi listin z opatrovnického spisu u Okresního soudu v Teplicích sp. zn. 14 Nc 1241/2015, neboť existence vyhroceného opatrovnického sporu o nezletilé děti mezi manžely B. byla již dostatečně prokázána jinými důkazy. Kárný senát zamítl také návrh na provedení důkazu fotokopiemi listin vztahujících se k trestnímu oznámení na kárně obviněného pro trestné činy pomluvy a neoprávněného zásahu k domu, bytu či nebytovému prostoru, neboť tyto listiny se nevztahující k žádnému z posuzovaných skutků. Pro nadbytečnost nebyly provedeny též kárně obviněným předložené výpisy ze systému ISAS, obsahující údaje o počtu napadlých, vyřízených a neskončených věcí soudců trestního úseku Okresního soudu v Děčíně, neboť tyto skutečnosti byly v potřebném rozsahu zjištěny z již provedených důkazů. Konečně kárný senát neprovedl jako důkaz přehledy věcí projednávaných kárně obviněným v měsíci prosinci 2018, seznamy projednávaných věcí kárně obviněného za období od 2. 6. 2017 do 22. 6. 2018 a jím vydaná usnesení na veřejných zasedáních v období od 13. 6. 2017 do 20. 6. 2018, neboť tyto důkazy se přímo nevztahují k projednávaným skutkům.

[37] Kárný navrhovatel ve svém závěrečném návrhu uvedl, že skutek uvedený pod výrokem I. tohoto rozhodnutí považuje za dostatečně prokázaný. Nešlo přitom o první incident kárně obviněného na půdě školy, chování kárně obviněného s ním bylo v minulosti projednáno i předsedou krajského soudu. Má za to, že předmětné chování kárně obviněného mohlo vést ke snížení vážnosti soudcovské funkce. Pokud jde o druhý skutek, k jeho spáchání se kárně obviněný doznal. Kárný navrhovatel uznává, že kárně obviněný vyřizuje nejvíce věcí na trestním úseku, nicméně nelze přijmout jeho obhajobu, že byl nadměrně zatížen velkým množství věcí při přebírání senátu. V obdobné situaci byli i jiní kolegové, kteří, na rozdíl od kárně obviněného, počty nedodělků snížili. Podle kárného navrhovatele je v případě tohoto skutku podstatné, že se kárně obviněný vědomě a aktivně dopouštěl podvodného jednání, a to po delší dobu. Z uvedených důvodů proto trvá i na uložení kárného opatření tak, jak je uvedeno v kárném návrhu.

[38] Kárně obviněný využil práva posledního slova. K prvnímu vytýkanému skutku uvedl, že výslechem Mgr. B. bylo prokázáno, že u vytýkaného skutku, na který písemně upozornil vedení okresního soudu, přítomen vůbec nebyl. Z výslechu tohoto svědka také vyplynulo, že byl pod tlakem manželky kárně obviněného z titulu jisté podřízenosti. Evidentně přitom při psaní stížnosti adresované vedení okresního soudu vycházel z podkladu, který mu byl předán. Potvrzují to i použité formulace, které se nápadně shodují s formulacemi užívanými JUDr. H. v jejích podáních. Co se týče výpovědi svědkyně R., ta, dle názoru kárně obviněného, není nestranná. Nepochybně zde existuje vazba na manželku kárně obviněného, kterou oslovuje křestním jménem a navštěvuje v domácnosti. Svědkyně je vůči kárně obviněnému předpojatá, což dokumentuje například fakt, že dramaticky a neobjektivně popisuje i další události, ke kterým došlo na půdě školy. Rovněž tvrdila, že informování manželky kárně obviněného o jeho návštěvách ve škole bylo předem domluveno s pracovníky OSPOD; ve skutečnosti tomu tak nebylo, což potvrdil i svědek B. Celkově lze konstatovat, že její výpovědí se neprokázala existence skutku tak, jak je formulován v kárném návrhu. Neprokázalo se, že by se kárně obviněný při návštěvě školy choval jakkoliv nevhodně. Ke druhému vytýkanému skutku kárně obviněný uvedl, že šlo o jeho velikou chybu a hloupost. Jakkoliv si je vědom, že ho to neomlouvá, považuje za nutné zdůraznit tíživou situaci, ve které se tehdy nacházel. V předmětné době se snažil odstranit nedostatky ve svém senátu, kterému byly vytknuty v předchozím kárném rozhodnutí. Soudil proto 3x i 4x týdně, běžně i 12 věcí denně. Rozsudky pak psal po nocích. Požádal kárnou navrhovatelku o pomoc některého z asistentů, nebylo mu však vyhověno, jakkoliv má kárně obviněný za to, že taková možnost existovala. Postup, který je mu kladen za vinu, nevymyslel, taková praxe na soudě existovala; je si nicméně vědom, že to ho některak nevyviňuje. Kárně obviněný dále uvedl, že se cítí být na soudě znevýhodňován. Důvodem může být neustálé osočování jeho osoby u vedení okresního i krajského soudu JUDr. H. V této souvislosti poukázal na fakt, že mu byla bez vysvětlení důvodu odebrána zkušená zapisovatelka, vedením soudu jsou mu vytýkány i chyby, které ve skutečnosti nejen chybami nejsou, ale naopak představují postup v souladu s trestním řádem. Byl též předmětem opakovaných kontrol. Kárně obviněný se též pozastavil nad tím, že výstupy projednávání jeho údajně nevhodného chování byly v kárném návrhu prezentovány zkresleně. Ve skutečnosti kárně obviněný existenci nevhodného chování popřel a nemohl tak slibovat, že se již v budoucnosti žádného excesu nedopustí. Nebylo přitom ani prověřeno, zda se tvrzení uvedená ve stížnostech na jeho osobu vůbec zakládají na pravdě. Ne zcela objektivní přístup vedení soudu k jeho osobě dokládají též dříve uložené výtky dle § 88a zákona o soudech a soudcích; kárně obviněný popřel jejich důvodnost, uznal nicméně, že je jeho chybou, že se proti nim včas neohradil. V rozhodné době se tedy nacházel celkově pod velkým pracovním i osobním tlakem, trpěl nedostatkem spánku, v důsledku čehož se nechoval racionálně. Svou vinu za spáchání předmětného skutku nepopírá, požádal nicméně kárný senát, aby byly uvedené okolnosti zohledněny.

[39] V rámci samotného posouzení dané věci se kárný senát zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Dle citovaného ustanovení musí být návrh na zahájení kárného řízení *podán nejpozději do šesti měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu, nejpozději však do tří let ode dne spáchání kárného provinění*. Vzhledem k tomu, že vytýkané skutky se odehrály (měly

odehrát) v roce 2018, je zřejmé, že kárný návrh podaný u tohoto soudu dne 27. 8. 2018 byl podán v rámci otevřené objektivní lhůty. Za dodrženou lze považovat i lhůtu subjektivní, neboť o existenci skutku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se kárná navrhovatelka dozvěděla dne 9. 4. 2018 ze sdělení ředitele základní školy Mgr. B. ze dne 4. 4. 2018; pokud jde o skutek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí, o jednání kárně obviněného ve věci sp. zn. 23 T 1/2015 se kárná navrhovatelka dozvěděla dne 19. 4. 2018, jednání týkající se dalších trestních věcí byla zjištěna při fyzické kontrole spisů provedené ke dni 26. 6. 2018. I subjektivní šestiměsíční lhůta pro podání kárného návrhu byla tedy dodržena.

[40] Co se týče skutku uvedeného pod výrokem I. tohoto rozhodnutí, na základě provedeného dokazování nebylo prokázáno, že by se tento skutek v podobě uvedené v kárném návrhu stal. Z výpovědi kárně obviněného a svědkyně Mgr. R. lze považovat za prokázané, že kárně obviněný se dne 5. 3. 2018 o přestávce mezi vyučovacími hodinami dostavil do třídy, kterou navštěvuje jeho nezletilá dcera E.; tu, i přes nesouhlas třídní učitelky, odvedl (ještě v rámci probíhající přestávky) z třídy. Z výpovědi svědkyně Mgr. R. vyplynulo, že kárně obviněný dceru neodváděl násilím; zda E. plakala, si již neuvědomuje. Jmenovaná svědkyně sice vypověděla, že celá událost, která se odehrála ve třídě, vedla k jejímu rozrušení i rozrušení žáků, v důsledku čehož již nebylo možné pokračovat v další výuce, její výpověď však v tomto směru nebyla přesvědčivá. Lze jistě připustit, že celá situace byla zatížena jistými emocemi, nic však nenasvědčuje závěru, že by šlo o situaci extrémně vypjatou, která by vedla k takovému rozrušení dětí, které by bránilo průběhu další výuky.

[41] Kárně obviněný přitom předložil plausibilní vysvětlení, proč při vyzvedávání dcery E. zvolil tento nestandardní způsob. Uvedl, že ze strany manželky a jejích rodičů je mu dlouhodobě bráněno ve styku s dcerou – chtěl se proto vyhnout kontaktu s nimi, aby opět nedošlo k nějakému incidentu. Že k incidentům mezi těmito osobami při snaze kárně obviněného vyzvedávat dceru ve škole v minulosti již opakovaně došlo, potvrdili oba svědci. Nešlo tedy o zjevně bezdůvodnou obavu, neboť není sporu o tom, že kárně obviněný s manželkou vedou značně vyhrocený opatrovnický spor týkající se péče o jejich nezletilé děti, což kromě výpovědi kárně obviněného potvrzují i výpovědi obou svědků a výše konstatovaný obsah spisu Okresního soudu v Děčíně sp. zn. Spr 44/2017. Výpověď obou svědků taktéž potvrdila tvrzení kárně obviněného, že škola I. B. informuje o návštěvách kárně obviněného.

[42] Lze tedy uzavřít, že prokázané jednání kárně obviněného, spočívající pouze v tom, že se v průběhu výuky, v přestávce mezi jednotlivými vyučovacími hodinami, dostavil do školy a i přes nesouhlas třídní učitelky dceru odvedl, je sice poněkud nestandardní, ale v kontextu opakovaných konfliktů při přebírání dcery ve škole, ke kterým v minulosti došlo, jde o postup lidsky pochopitelný, kterým kárně obviněný nevybočil z požadavků, které lze klást na soudce v jeho běžném občanském životě.

[43] Kárný senát tedy dospěl k závěru, že existence předmětného skutku v podobě uvedené v kárném návrhu prokázána nebyla; skutek v podobě, která vyplynula z provedeného dokazování pak nelze považovat za excesivní (a to i při zohlednění přísnějších kritérií kladených na chování soudců v běžném občanském životě – k tomu viz

například rozhodnutí tohoto kárného senátu ze dne 6. 6. 2016, č.j. 11 Kss 6/2015 – 53) a nejde tedy o jednání, jímž by mohlo dojít k narušení důstojnosti funkce soudce ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

[44] Z tohoto důvodu proto rozhodl tak, že v tomto rozsahu kárně obviněného zprostil kárného obvinění, v souladu s ustanovením § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb.

[45] Pokud jde o skutek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí, jeho existence byla provedeným dokazováním dostatečně prokázána. Kromě listinných důkazů založených ve spisech Okresního soudu v Děčíně sp. zn. Spr 34/2018 a Spr 655/2018 je nutné poukázat na fakt, že kárně obviněný se ke spáchání tohoto skutku plně doznal.

[46] Evidentně se přitom ze strany kárně obviněného nejednalo o pouhý omyl či nedopatření vyplývající ze způsobu, jakým (dle jeho tvrzení) odůvodňuje rozhodnutí (používá odůvodnění z jiných, typově obdobných věcí, která upravuje na poměry věci aktuálně projednávané). Je totiž zřejmé, že kromě vložení neodpovídajícího odůvodnění převzatého z jiného rozhodnutí kárně obviněný tato odůvodnění ještě aktivně upravoval, a to minimálně uvedením identity obžalovaného, odpovídající výrokové části; v některých případech došlo též k vypuštění části odstavců převzatého odůvodnění. Spis si také (bez vyznačení jeho pohybu v systému ISAS) vzal vždy zpět bez toho, že by kanceláři umožnil fyzické vypravení rozhodnutí. Není tedy pochyb o tom, že si musel být vědom, že kanceláři předkládá rozhodnutí s neodpovídajícími odůvodněními, a jeho následný postup jen potvrzuje, že celé popsané jednání směřovalo k zastření skutečnosti, že řádně nevyhotovil předmětná rozhodnutí ani v rámci lhůt, které mu byly prodlouženy místopředsedou soudu. Kárně obviněný tedy jednal v úmyslu přímém.

[47] Dle názoru kárného senátu vyvolalo jednání kárně obviněného též následky uvedené v kárném návrhu. Těmito následky je nejen vyvolání průtahů v řízení (neboť účastníkům nebyla doručena rozhodnutí v rámci zákonem stanovených či vedením soudu prodloužených lhůt), ale též založení rozporu mezi údaji evidenci ISAS a faktickým stavem.

[48] Skutek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí tak nepochybně naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění, kterým je *zaviněné porušení soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jimž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů* (§ 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích). Kárně obviněný svým zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Nic na tom nemění ani fakt, že se žádné rozhodnutí s neodpovídajícím odůvodněním nedostalo do dispozice účastníků řízení; pokud by se tak stalo, byl by následek vyvolaným jednáním kárně obviněného ještě závažnějším.

[49] Kárný senát proto kárně obviněného v tomto rozsahu uznal vinným ze spáchání kárného provinění (§ 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.).

[50] Při úvaze o uložení kárného opatření za spáchané kárné obvinění vážil kárný senát okolnosti polehčující i přitěžující.

[51] Jako okolnost polehčující lze zejména zohlednit fakt, že se kárně obviněný ke spáchání předmětného skutku plně doznal, uznal, že zvolil naprosto neakceptovatelný způsob řešení situace, kdy ani v rámci prodloužené lhůty nevyhotovil vyhlášená rozhodnutí, a nad tímto svým postupem vyjádřil lítost. Ve prospěch kárně obviněného byl zohledněn též tlak vnějších okolností, spočívajících v jeho silném pracovním zatížení a tíživé osobní situaci, vyplývající z vleklého a vyhroceného opatrovnického sporu týkajícího se jeho nezletilých dětí. Zohledněno bylo též pozitivní hodnocení jeho osoby soudcovskou radou okresního soudu. Kárný senát ve prospěch kárně obviněného zohlednil též jeho nadprůměrnou výkonnost (v období od června roku 2018 do června roku 2019 byl nejvýkonnějším soudcem trestního úseku) a zjištění, že i přes vysoký nápad věcí (v období od června roku 2018 do června roku 2019 měl prakticky ve všech měsících nejvyšší nápad na trestním úseku) celkově vyřizuje více věcí, než kolik mu do jeho soudního oddělení napadá. Konečně kárný senát zohlednil skutečnost, že se jednání kárně obviněného, kromě vyvolání průtahů v řízení, reálně negativně nedotklo práv účastníků dotčených řízení (jako by tomu bylo například při doručení rozhodnutí s neodpovídajícími odůvodněními, či došlo-li by k dodatečnému upravování výroků již vyhlášených rozhodnutí, apod.).

[52] Kárně obviněnému naopak přitěžuje fakt, že posuzovaný skutek spáchal v úmyslu přímém, veden snahou obejít evidenční systém soudu, s cílem zakrýt průtahy v řízení, které svou nečinností vyvolal. Nešlo přitom o ojedinělý exces, ale o opakované porušování soudcovských povinností. Současně kárně obviněnému přitěžuje, že neprojevil ani dodatečnou snahu jím vyvolaný stav v co nejkratší době odstranit, neboť spisy obsahující rozhodnutí s neodpovídajícím odůvodněním měl u sebe v kanceláři a nápravu zjednal až poté, co byla tato skutečnost zjištěna prověrkou kárné navrhovatelky. Jako okolnost přitěžující bylo nutno dále zohlednit fakt, že kárně obviněný byl již za neplnění svých soudcovských povinností uznán vinným rozhodnutím tohoto kárného soudu ze dne 16. 3. 2017, č. j. 16 Kss 4/2016 – 109, kde mu bylo vytknuto zavinění průtahů v řízení v celkem 101 soudních věcech (k zahlazení tohoto postihu dosud nedošlo – viz ustanovení § 24 zákona č. 7/2002 Sb.).

[53] S ohledem na závažnost skutku, z jehož spáchání byl kárně obviněný uznán vinným, kterou umocňuje fakt, že se kárně obviněný fakticky dopustil podvodného (tedy z hlediska postavení soudce naprosto neakceptovatelného) jednání, nepovažoval kárný senát návrh na uložení nejpřísnějšího kárného opatření (tj. odvolání z funkce soudce), za *prima vista* nepřiměřený. Kárný senát nicméně ve prospěch kárně obviněného zohlednil skutečnost, že byl v případě prvního vytýkaného skutku kárného obvinění zcela zproštěn a reflektoval též zásadu, dle které by za skutkově souměřitelné skutky měla být ukládána obdobná kárná opatření, nejsou-li shledány důvody pro jiný postup. Zde kárný senát zohlednil skutečnost, že jeho dřívějším rozhodnutím ze dne 26. 6. 2014, č. j. 11 Kss 1/2014 – 70, nepřistoupil k uložení nejpřísnějšího kárného opatření za obdobný skutek, kdy soudkyně (kromě zapříčinění průtahů v řízení) bezdůvodně vykázala více než 40 věcí jako skončené bez toho, že by ve věci bylo vydáno rozhodnutí. Zabýval se proto též tím, zda i v nyní projednávané věci existují (jako ve věci sp. zn. 11 Kss 1/2014) dostatečné důvody, pro které by nemuselo být k uložení nejpřísnějšího kárného opatření přistoupeno. Po zralé úvaze posléze dospěl k názoru, že i přes závažnost skutku, kterého se kárně obviněný dopustil, existuje možnost jeho nápravy, tzn., že je reálné, že se již v budoucnosti vyvaruje podobného jednání a bude si řádně plnit své povinnosti soudce. Zde kárný senát akcentoval

především fakt, že kárně obviněný projevil nad svým jednáním dostatečný náhled, jakož i skutečnost, že se předmětného skutku dopustil v době, kdy čelil značně zatěžující situaci ve svém osobním životě. Závěr o možnosti jeho nápravy podporuje též fakt, že jinak jde o soudce velmi výkonného. Dle názoru kárného senátu tak lze účelu kárného řízení dosáhnout i uložením mírnějšího kárného opatření, které není spojeno se zánikem funkce soudce.

[54] Z uvedených důvodů proto bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu dvou let, tedy na samé horní hranici zákonem stanovené sazby u tohoto druhu kárného opatření.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2019

Mgr. Radovan Havelec
předseda kárného senátu